

kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. de foreslåede bestemmelser i § 7, stk. 1 og 2.

Derimod vil en herboende flygtning eller person med beskyttelsesstatus, der først efter flugten til Danmark gifter sig med en person fra sit hjemland, ikke have en sådan særlig, lempeligere adgang til ægtefællesammenføring. Denne persongruppe vil kunne nægtes ægtefællesammenføring efter de samme regler, som gælder for ægtefællesammenføring med herboende personer med dansk indfødsret.

Ganske særlige grunde, der taler for at tillade ægtefællesammenføring, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, vil endvidere kunne foreligge, hvis det på grund af høj alder, alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforvarsligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 8, kan opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1 (ægtefællesammenføring), ikke, medmindre ganske særlige grunde afgørende taler derfor, gives, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parterens ønske.

Bestemmelsen hviler på det samme hensyn som den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.1., men gælder i modsætning hertil i alle tilfælde af ægtefællesammenføring uanset ægtefællernes alder, ligesom bestemmelsen kræver, at ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parterens ønske og ikke – som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7 – alene efter den herboendes eget ønske. Formålet med bestemmelsen er således at beskytte alle mod tvangsægteskaber uanset deres alder. Bestemmelsen skal ses som et supplement til den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, hvorefter ægtefællesammenføring alene kan gives, hvis begge ægtefæller er fyldt 24 år.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke skal administreres efter gældende praksis i henhold til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7. Bestemmelsen skal i stedet administreres i overensstemmelse med nedenstående retningslinjer.

Det vil efter den foreslåede bestemmelse ikke være et krav, at den konkrete sag indeholder oplysninger af

en sådan karakter, at det må lægges til grund, at ægteskabet er indgået mod parterens ønske, for at meddele afslag på ægtefællesammenføring. Det afgørende er, om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet er etableret efter begge parterens ønske.

Kun i de tilfælde, hvor der i en sag foreligger oplysninger, der kan give anledning til tvivl om, hvorvidt et ægteskab er indgået eller et samlivsforhold er etableret efter begge parterens ønske, skal udlændingemyndighederne foretage en nærmere vurdering heraf.

Ved denne vurdering skal udlændingemyndighederne inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen.

Der skal i den forbindelse lægges betydelig vægt på omstændighederne ved ægteskabets indgåelse og ægtefællernes personlige kontakt forud for ægteskabets indgåelse.

Det skal ligeledes tillægges væsentlig betydning, om ægteskabet er indgået med de pågældende familiers medvirken. Er dette tilfældet, må det ofte anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parterens ønske.

Udlændingemyndighederne vil bl.a. skulle inddrage oplysninger om ægtefællernes kontakt med deres familier forud for ægteskabets indgåelse, ægtefællernes økonomiske, arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige og andre personlige forhold samt ægtefællernes eventuelle kontakt med krise- eller rådgivningscentre. Udlændingemyndighederne vil også kunne inddrage eventuelle oplysninger om tidligere eksempler på tvangsægteskaber i ægtefællernes nære familie.

Til belysning af de faktiske forhold kan udlændingemyndighederne lægge vægt på forklaringer fra andre end ægtefællerne. Der kan således f.eks. lægges vægt på forklaringer fra familiemedlemmer eller venner til ægtefællerne. Der vil endvidere kunne lægges vægt på en udtalelse fra en kommunalbestyrelse, som er afgivet til brug for behandlingen af familiesammenføringssagen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15.

Også den herboende ægtefælles adfærd over for udlændingemyndighederne eller den tilkommende ægtefælles adfærd over for den danske repræsentation i udlændet må tillægges vægt. Det må således som udgangspunkt anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parterens ønske, hvis f.eks. den herboende optræder grædende eller angstpræget over for udlændingemyndighederne, eller hvis den herboende afgiver divergerende forklaringer om, hvorvidt ægteskabet er indgået efter eget ønske. Tilsvarende gælder, hvis ansøgeren optræder på en sådan måde over for